

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j. KUOK 118775/2020

V Olomouci dne 24. listopadu 2020

Sp. Zn.: KÚOK/114494/2020/OSR/9071

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Martin Hrubeš

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 4

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, bylo Magistrátem města Přerova, Odbor stavebního úřadu a životního prostředí, Oddělení stavební úřad, sídlem Bratrská 34, 750 11 Přerov (dále jen „magistrát města Přerova“), postoupeno odvolání [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] [redacted] (dále jen „odvolatelka“) proti usnesení Magistrátu města Přerova ze dne 7. 9. 2020, č. j. MMP/187331/2020/KI, kterým byla odvolatelčina námitka podjatosti ze dne 14. 8. 2020, směřující proti referentce Magistrátu města Přerova Radmile Pospíšilové zamítnuta. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (dále jen „zákon o krajích“), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí a na základě zjištěných skutečností rozhodl následovně:

Odvolání [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] [redacted] ze dne 23. 9. 2020, se v souladu s § 14 ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu

zamítá

a usnesení Magistrátu města Přerova ze dne 7. 9. 2020, č. j. MMP/187331/2020/KI se

potvrzuje

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

odvolatelka

Odůvodnění

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje (dále jen „*krajský úřad*“) zjistil z předloženého správního spisu následující skutečnosti.

Dne 30. 6. 2020 oznámil magistrát města Přerova, jakožto stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“), zahájení územního řízení na základě žádosti podané společností ČEZ Distribuce, a. s., IČ: 247 29 035, sídlem Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2, zastoupené společností ENPRO ENERGO, s.r.o., IČ: 286 28 250, sídlem Sokolská 137/45, 757 01 Valašské Meziříčí 1, ze dne 30. 6. 2020, pro stavbu: č. IE-12-8006902 „*Přerov-Henčlov, obnova vedení, vNN, kNN, PR*“ v katastrálním území Henčlov, a to oznámením o zahájení předmětného řízení č. j. MMPPr/150352/20250/PR.

V návaznosti na předmětné oznámení o zahájení řízení podala odvolatelka dne 14. 8. 2020 námitky podjatosti těchto úředních osob: Radmila Pospíšilová, oprávněná úřední osoba ve výše uvedeném územním řízení, Ing. Jaromír Kluka, vedoucí oddělení stavebního úřadu, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, RNDr. Pavel Juliš, vedoucí Odboru stavebního úřadu a životního prostředí a Ing. Petr Mlčoch, tajemník magistrátu města Přerova. Magistrát města Přerova postupoval v souladu s § 14 správního řádu a nejprve předal námitku podjatosti ze dne 14. 8. 2020, kterou odvolatelka vznesla v řízení vedeném pod sp. zn. MMPPr/136505/2020/STAV/SÚ/PR (ve spise též 2020/136505/STAV/SÚ/PR) a kterou namítala podjatost Ing. Petra Mlčocha, tajemníka magistrátu města Přerova, k rozhodnutí jeho představenému. Jedině takový postup totiž zaručuje, že budou i ostatní odvolatelkou podané námitky podjatosti vypořádány v souladu se zákonem a k tomu oprávněnou úřední osobou, o jejíž nepodjatosti nejsou pochybnosti.

Představeným neboli služebně nadřízenou úřední osobou tajemníka magistrátu města Přerova Ing. Petra Mlčocha je Ing. Petr Měřinský, primátor statutárního města Přerova (dále jen „*primátor*“), který o předmětné námitce podjatosti Ing. Petra Mlčocha rozhodl v řízení vedeném pod sp. zn. MMPPr/178012/2020/03/ORG, usnesením ze dne 1. 9. 2020, č. j. MMPPr/182201/2020/ORG, a to tak, že předmětnou námitku podjatosti zamítl.

K názoru primátora statutárního města Přerova se poté přiklonil i krajský úřad v rámci odvolacího řízení při rozhodování o námitce, kdy svým usnesením č. j. KUOK 118704/2020 jeho usnesení ze dne 1. 9. 2020, č. j. MMPPr/182201/2020/ORG potvrdil.

Jako další v pořadí, v závislosti na služební hierarchii magistrátu města Přerova, byla vypořádána odvolatelčina námitka podjatosti směřující proti RNDr. Pavlu Julišovi, také ze dne 14. 8. 2020. O té rozhodl v souladu s § 14 představený RNDr. Pavla Juliše, kterým je tajemník magistrátu města Přerova Ing. Petr Mlčoch (dále jen „*tajemník*“), když předmětnou námitku podjatosti posoudil jako nedůvodnou a s ohledem na to ji také zamítnul svým usnesením ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMPPr/182454/2020/KT/Dvl.

K názoru tajemníka magistrátu města Přerova se poté přiklonil i krajský úřad v rámci odvolacího řízení při rozhodování o námitce, kdy svým usnesením č. j. KUOK 118708/2020 jeho usnesení ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMPPr/182454/2020/KT/Dvl potvrdil.

Poté, co byla tajemníkem zamítnuta námitka podjatosti směřující proti RNDr. Pavlovi Julišovi, vedoucímu Odboru stavebního úřadu a životního prostředí (dále jen „*vedoucí odboru*“), se mohl vedoucí odboru, jakožto představený ve smyslu § 14 správního řádu, zabývat námitkou podjatosti směřující proti Ing. Jaromírovi Klukovi, vedoucímu oddělení stavebního úřadu, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí Magistrátu města Přerova (dále jen „*Ing. Jaromír Kluka*“ nebo také „*vedoucí oddělení*“). Po zhodnocení případu pak vedoucí odboru o předmětné námitce podjatosti rozhodl svým usnesením ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMPPr/185287/2020/STAV/Jul, a to tak, že předmětnou námitku zamítl.

S názorem vedoucího odboru se v rámci rozhodování o odvolání ztotožnil i krajský úřad, který svým usnesením č. j. KUOK 118710/2020 předmětné usnesení vedoucího odboru ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMPPr/185287/2020/STAV/Jul potvrdil.

Poté, co bylo rozhodnuto o tom, že Ing. Jaromír Kluka není podjatý, mohl tento rozhodnout v souladu s § 14 odst. 3 správního řádu o poslední námitce, která směřovala proti Radmile Pospíšilové, jakožto její služebně nadřízený, resp. její představený. O předmětné námitce podjatosti pak vedoucí oddělení rozhodl v řízení vedeném pod sp. zn. 2020/186443/STAV/SU/KI usnesením ze dne 7. 9. 2020, č. j. MMPPr/187331/2020/KI, a to tak, že předmětnou námitku podjatosti zamítl.

Proti předmětnému usnesení Ing. Jaromíra Kluky podala odvolatelka své odvolání dne 23. 9. 2020. Jelikož šlo o tzv. blanketní odvolání, vyzval Magistrát města Přerova odvolatelku dne 1. 10. 2020 k doplnění jejího odvolání, přičemž jí k tomuto stanovil lhůtu 5 dnů od doručení zmíněné výzvy. Zejména ji vyzval k uvedení toho, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí, resp. řízení, které vydání odvoláním napadeného rozhodnutí předcházelo. Dle údajů v předmětném spisu byla odvolatelce předmětná výzva doručena 10. 10. 2020. Samotné výzvě pak odvolatelka vyhověla a své odvolání doplnila podáním ze dne 13. 10. 2020.

Magistrát města Přerova podané odvolání přezkoumal jak z hlediska jeho včasnosti, tak z hlediska možného uplatnění institutu tzv. autoremedury z jeho strany. Jelikož však neshledal existenci podmínek pro postup podle § 87 správního řádu (autoremedura), postupoval v souladu s § 88 správního řádu a podané odvolání předal spolu se svým stanoviskem k věci dne 22. 10. 2020 krajskému úřadu.

Krajský úřad přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy s projednávanou věcí souvisejícími. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumá jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám, o nichž nelze mít důvodně za to, že by mohly mít vliv na soulad rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Jestliže odvolací správní orgán dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo přezkoumávané rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání a rozhodnutí, nebo též zmiňované rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve

zbytku ho potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, které mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Krajský úřad v souladu s § 81 a násl. správního řádu přezkoumal odvolání odvolatelky, a to jak po formální, tak po obsahové stránce. V první řadě se krajský úřad zabýval otázkou zákonných požadavků a náležitostí odvolání, tj. zejména zkoumal to, zda bylo podané odvolání v souladu s § 37 odst. 2 a § 82 správního řádu. Z podaného odvolání tak musí mít být patrné, kdo jej činí, jaké věci se týká a co odvolatel navrhuje. Zároveň musí odvolání obsahovat údaje o tom, proti jakému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je odvolatelem spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí, popř. řízení, které vydání odvoláními napadeného rozhodnutí předcházelo. Platí, že pokud odvolatel neuvede, v jakém rozsahu rozhodnutí prvostupňového správního orgánu napadá, domáhá se zrušení celého rozhodnutí. Odvolání směřující jen proti odůvodnění rozhodnutí je v souladu se zákonem nepřipustné.

Po přezkoumání formální stránky odvolání krajský úřad zkonstatoval, že zákonné požadavky na formu odvolání stanovené § 37 odst. 2 a § 82 správního řádu jsou u odvolání splněny. K tomu, aby bylo možné odvolání přezkoumat i po stránce obsahové, však přistupují další dvě zákonné podmínky dle § 81 a 83 správního řádu, při jejichž absenci není přezkum odvoláním napadeného rozhodnutí v rámci odvolacího řízení možný. Konkrétně jde o podmínku, která stanoví, že odvolání musí být podáno v zákonné odvolací lhůtě a osobami k tomu oprávněnými. Zmíněné zákonné podmínky dle § 81 a § 83 správního řádu musí být splněny kumulativně, tj. absence byť jen jedné z těchto podmínek má za následek nepřipustnost odvolání a tudíž nemožnost na základě předmětného odvolání přezkoumat odvoláním napadené rozhodnutí v rámci odvolacího řízení.

Požadavek na osobu odvolatele uvedený v § 81 správního řádu omezuje možnost podat odvolání pouze na účastníky správního řízení. Účastníkem řízení vedeného pod sp. zn. MMPr/186443/STAV/SU/KI o námitce podjatosti vznesené odvolatelkou proti Radmile Pospíšilové je s ohledem na § 27 odst. 1 správního řádu pouze odvolatelka. Odvolatelka je tak osobou oprávněnou k podání odvolání.

Druhá zákonná podmínka stanoví povinnost odvolatele podat odvolání včas, a to do uplynutí zákonné lhůty pro podání odvolání, která činí v souladu s § 83 správního řádu 15 dnů. Tato lhůta pak začíná běžet ode dne oznámení rozhodnutí. Dle příslušného správního spisu bylo usnesení vedoucího oddělení, kterým tento rozhodl o její námitce, doručeno dne 10. 9. 2020. Odvolání pak odvolatelka podala dne 23. 9. 2020. Lze tedy konstatovat, že odvolání bylo podáno včas a k tomu oprávněnou osobou.

Jelikož bylo podané odvolání v pořádku jak po stránce formální, tak z hlediska požadavku na splnění zákonných podmínek dle § 81 a § 83 správního řádu, mohl se krajský úřad přesunout k přezkumu samotného obsahu podaného odvolání. Tímto se odvolatelka domáhá zrušení usnesení ze dne 7. 9. 2020, č. j. MMPr/205993/2020/KI a vrácení věci vedoucímu oddělení k novému projednání.

Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává odvolací orgán jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Odvolatelka ve svém odvolání namítá zejména to, že správní orgán se při vyřizování její námitky podjatosti nedostatečným, a tudíž i nepřezkoumatelným, způsobem vypořádal s materiálním posouzením námitky. Poukazuje také na to, že otázku podjatosti je třeba posuzovat nejen ze subjektivního hlediska, ale též z hlediska objektivního, přičemž tvrdí, že Magistrát města Přerova objektivní hledisko nevzal v potaz, resp. z odůvodnění nevyplývá, že by případnou podjatost Radmily Pospíšilové z objektivního hlediska posoudil. Magistrát města Přerova tak dle tvrzení odvolatelky posoudil pouze subjektivní vztah Radmily Pospíšilové k věci, ale už se nezabýval tím, zda existují objektivní okolnosti, které jsou schopné vyvolat pochybnosti o její nepodjatosti v konkrétním případě.

K rozsahu prokázání samotné podjatosti pak odvolatelka zároveň odkázala na judikaturní závěr stanovující, že vyloučení soudce (analogicky se uplatňující i v případě úředních osob) z projednávání a rozhodování ve věci může být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít na základě provedené úvahy pochybnosti o nepodjatosti konkrétního soudce, resp. úřední osoby. Odvolatelka pak poukazuje na to, že takováto úvaha v odvoláním napadeném usnesení absentuje, což činí předmětné usnesení nepřezkoumatelným.

Krajský úřad souhlasí s tvrzeními odvolatelky ohledně způsobu posouzení namítané podjatosti správním orgánem a analogického uplatnění ustálené soudní judikatury řešící problematiku podjatosti soudců i na případy posuzování podjatosti úředních osob. Jak uvádí odvolatelkou zmiňovaný nálezn Ústavního soudu I. ÚS 167/94 ze dne 27. 11. 1996 ve své právní větě: „...*Podmínka § 14 odst. 1 občanského soudního řádu zakládá vyloučení soudců z projednávání a rozhodování věci nikoli pouze pro jejich skutečně prokázanou podjatost, ale již tehdy, jestliže "lze mít pochybnost o jejich nepodjatosti". Nejde tudíž pouze o hodnocení subjektivního pocitu soudkyně, zda se cítí nebo necítí být podjatá, anebo hodnocení osobního vztahu k účastníkům řízení, ale o objektivní úvahu, zda - s ohledem na okolnosti případu - lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být.*“, správní orgán je při posuzování namítané podjatosti jednoznačně povinen vzít v potaz jak hledisko subjektivní, tak hledisko objektivní. Úvaha, která správní orgán vedla k jeho závěru, pak musí být rozvedena v odůvodnění jeho usnesení tak, aby byl naplněn požadavek stanovený § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolatelka ve své námitce podjatosti ze dne 14. 8. 2020 ke svému vztahu vůči Radmile Pospíšilové uvedla, že v době, kdy byla zaměstnána u statutárního města Přerova, byla s touto v každodenním kontaktu po dobu několika let a společně spolu nejednou trávili čas i v rámci mimopracovních aktivit. Zároveň odvolatelka uvedla, že byla přímou nadřízenou Radmily Pospíšilové.

Radmila Pospíšilová se k věci vyjádřila následovně: „S [REDAKCE] [REDAKCE] jsme byly kolegyně v rámci stavebního úřadu několik let a poté byla i mou přímou vedoucí, takže jsme se pracovní stýkali prakticky denně. Nemyslím si, že by můj vztah k ní byl nějak významně odlišný od vztahu k ostatním kolegům, a to ani v případě vztahu podřízené versus nadřízené. Běžně jsme spolu konzultovali konkrétní řízení. Nevzpomínám si, že by mezi námi došlo pracovní či lidsky k nějakému zásadnímu konfliktu, a to jak na pracovišti, tak ani v rámci jí zmiňovaných mimopracovních aktivit. Od skončení jejího pracovního poměru s městem se nesetkáváme. Pokud se potkáme, pozdravíme se. Konstatuji, že nemám přibuzenský, přátelský, ani nepřátelský poměr k [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Předmětné řízení, ve kterém je namítána moje podjatost, je dle mého názoru vcelku standardní řízení liniové stavby s velkým počtem účastníků řízení. Osobně nemám zájem na konkrétním výsledku řízení, ani mne nikdo

z nadřízených ani z účastníků řízení, tedy ani [redacted] osobně nežádal, abych řízení, resp. jeho výsledek, nějakým způsobem ovlivnila. Jako oprávněná úřední osoba pověřená vedoucím SÚ mám pouze zájem, aby bylo, tak jako v každém řízení, rozhodováno v souladu s právními předpisy.“ Z jejího vyjádření tak plyne, že se necítí být podjatá a nevidí důvod pro to, aby v řízení, z něhož proti ní vzešla námitka podjatosti, postupovala tak, aby některému z jeho účastníků přihoršila nebo přilepšila.

K tomuto závěru se přiklonil i Magistrát města Přerova v odůvodnění svého odvoláním napadeného usnesení, když uvedl, že mu nebyly Radmilou Pospíšilovou sděleny, ani sám neví o žádných skutečnostech, pro které by bylo možné pochybovat o nepodjatosti Radmily Pospíšilové v řízení, v němž byla námitka podjatosti odvolatelkou vznesena, jelikož i samotná odvolatelka dle jeho slov ve svých námitkách poukazuje pouze na někdejší běžný bezkonfliktní pracovní vztah s Radmilou Pospíšilovou.

Krajský úřad konstatuje, že subjektivní hledisko, s ohledem na vyjádření Radmily Pospíšilové, neukazuje na to, že by se cítila jakkoliv podjatá v rámci řízení, v němž proti ní odvolatelka uplatnila námitku podjatosti. Při bližším pohledu na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001 lze přitakat odvolatelčině názoru ohledně subjektivního hlediska možné podjatosti, tj. že není možné vycházet pouze z postoje Radmily Pospíšilové k tomu, zda se cítí či necítí podjatá. Krajský úřad nicméně nemůže přisvědčit tvrzení odvolatelky o tom, že je splněno objektivní hledisko podjatosti, tj. že zde existují skutečnosti indikující to, že je Radmila Pospíšilová podjatá, popř. skutečnosti, které zakládají přinejmenším pochybnosti o tom, že podjatá není.

Judikát Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 zároveň stanoví, že: *„K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může dojít teprve tehdy, je-li evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat.“* (srov. též rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 5. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 267/07). Samotnou skutečnost, že spolu odvolatelka a Radmila Pospíšilová několik let pracovaly tak krajský úřad nevidí jako objektivní skutečnost, která by byla sama o sobě schopna vyvolat pochybnosti ohledně toho, zda bude Radmila Pospíšilová ve věci, v níž byla námitka podjatosti odvolatelkou vznesena, postupovat tak, aby odvolatelce přihoršila či přilepšila. Ani z vyjádření odvolatelky, ani z vyjádření Radmily Pospíšilové navíc neplyne, že by jejich vztah byl něčím zvláštní, ať už ve smyslu pozitivním či negativním, tj. že by k sobě měli přátelštější vztah nebo se mezi nimi naopak vyskytovalo určité nepřátelství, averze či jiný konflikt, které by přetrvaly až do dnešního dne.

Ani stěžovatelkou zmiňovaný nález Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94 nepřijde krajskému úřadu přiléhavý na zde řešenou situaci. Z popisu skutkového stavu případu, kterého se zmíněný nález Ústavního soudu týkal, vyplývá, že v dané situaci šlo o velmi vyhrocenou situaci, kdy navrhovatelka, resp. právní zástupkyně účastnice řízení u Okresního soudu v Písku podala proti jeho rozsudku odvolání, v němž označila dané rozhodnutí za „právní zmetek“. Zároveň se právní zástupkyně nelichotivě vyjádřila v tisku na adresu samosoudkyně, která předmětný rozsudek vydala. Tato událost pak měla soudní dohru ve dvou směrech, kdy zmíněná samosoudkyně podala na danou právní zástupkyni trestní oznámení, na což reagovala daná právní zástupkyně tím, že vůči ní vznesla námitku podjatosti v soudním řízení u Okresního soudu v Písku. Ačkoliv poté nebyl Krajským soudem v Českých Budějovicích shledán důvod pro vyloučení zmíněné soudkyně pro podjatost

a trestní řízení proti zmíněné právní zástupkyni bylo zastaveno, Ústavní soud se přiklonil k tomu, že v daném případě byly pochybnosti o podjatosti zmíněné samosoudkyně jasně dány. Objektivní okolnosti případu zde, dle jeho názoru, ukazovaly na to, že konflikt mezi rozhodující samosoudkyní a zmíněnou právní zástupkyní dosáhl takové povahy a intenzity, že bylo nepochybně i v zájmu samosoudkyně, aby předmětné řízení u Okresního soudu v Písku vedl někdo jiný.

Krajskému úřadu se po prostudování spisu a příslušné judikatury, zejména ale nikoliv pouze odvolatelkou zmiňovaného nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94 nejeví odvolatelčina námitka ohledně existence podjatosti jako důvodná, jelikož neshledal objektivní skutečnosti, které by na existenci podjatosti ukazovaly. Obsah příslušného správního spisu, vyjádření odvolatelky, vyjádření Radmily Pospíšilové ani jiné skutečnosti nenapovídají tomu, že by zde šlo o skutkově podobnou situaci jako v případě citovaného Ústavního nálezu I. ÚS 167/94 a byl zde nějaký vyhrcožený konflikt vyvolávající pochybnosti o nepodjatosti Radmily Pospíšilové.

Krajský úřad konstatuje, že si je vědom skutečnosti, že otázka podjatosti nemůže být nikdy postavena zcela najisto (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001). Zároveň má ale za to, že samotný fakt, že mezi odvolatelkou a Radmilou Pospíšilovou existoval v minulosti spolupracovnický vztah, není objektivní skutečností, která by sama o sobě ukazovala na existenci podjatosti dle § 14 správního řádu, resp. na to, že Radmila Pospíšilová povede řízení, z něhož vzešla námitka podjatosti proti její osobě, v rozporu se zásadami správního práva uvedenými v § 7 správního řádu.

Ačkoliv by šla Magistrátu města Přerova vytknout určitá strohost jeho odůvodnění existence či neexistence objektivního hlediska podjatosti, resp. objektivních skutečností svědčících o tom, že se v případě Radmily Pospíšilové o podjatost jedná, nelze přisvědčit tvrzení odvolatelky o tom, že Magistrát města Přerova zanedbal své povinnosti. Hmotněprávní rozbor v usnesení Magistrátu města Přerova neabsentuje, nicméně Magistrát města Přerova mohl své úvahy v souladu s § 68 odst. 3 lépe a více rozvést. Nelze však mít za to, že stručnější odůvodnění jedné z jeho úvah, které ho vedly k jeho závěru vyslovenému v odvoláním napadeném usnesení, jsou vadou mající za následek nepřezkoumatelnost předmětného usnesení. S námitkou podjatosti se Magistrát města Přerova v odůvodnění svého rozhodnutí i tak dostatečně vypořádal, a lze uzavřít s tím, že otázku podjatosti Radmily Pospíšilové posoudil jak ze subjektivního, tak z objektivního hlediska.

Proto krajský úřad postupoval tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí a odvolání [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] [redacted] proti usnesení ze dne 7. 9. 2020, č. j. MMPr/187331/2020/KI v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení účastníků

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se v souladu s § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Obdrží:

1. [redacted] bytem [redacted]

otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Dále obdrží:

2. Magistrát města Přerova, Odbor stavebního úřadu a životního prostředí, Oddělení stavební úřad, sídlem Bratrská 34, 750 11 Přerov
3. ad/a-330-V-5